

Teoria kestävästä hyvinvoinnista

Uusi tutkimus pyrkii selvittämään, miten voimme turvata hyvinvointimme ilman, että heikennämme tulevien sukupolvien tai muun luonnon hyvinvointia.

Kelan julkaiseman Tuuli Hirvilammin väitöstutkimuksen lähtökohtana on ristiriitainen tilanne: suomalaiset voivat keskimäärin hyvin mutta kuormittavat samalla maapallon ekosysteemejä kestävämmällä tavalla. Ristiriita herättää kysymyksen siitä, mitä on kestävä hyvinvointi ja miten sitä on mahdollista tutkia.

Helsingin yliopiston sosiaalitieteiden laitoksella tarkastettavassa tutkimuksessa yhdistetään ekologiset kysymykset hyvinvointitutkimukseen sekä teoriassa että käytännössä. Siinä kuvataan kestävästä hyvinvoinnin teoriaa, joka tunnistaa ihmisen ja luonnon välisen vuorovaikutuksen sekä kestävyys tavoitteet.

Tutkimukseen sisältyvät empiiriset osajulkaisut pohjautuvat perusturvan saajien hyvinvointia ja elintasoja sekä luonnonvarojen kulutusta eli materiaalijalanjälkiä tarkastelemaan aineistoon. Yksi osatutkimus on julkaistu syksyllä 2014 Kelan sarjassa otsikolla ”Kohtuuden rajat? Yksin asuvien perusturvan saajien elintaso ja materiaalijalanjälki”.

Hirvilammin väitöstutkimuksessa esitetään, että kestävä hyvinvointi perustuu relationaaliseen ihmiskäsitykseen, joka auttaa näkemään ihmisten ja ekosysteemien yhteyden sekä ihmisten hyvinvoinnin osana luontoa. Kestävä hyvinvointi määritellään kokonaisuudeksi, johon kuuluvat kohtuullinen elintaso, mielekäs ja vastuullinen toiminta, merkitykselliset suhteet ja elävä läsnäolo. Moniulotteinen käsitys hyvinvoinnille välttämättömistä tarpeista auttaa näkemään, miten hyvinvointia olisi mahdollista lisätä ilman, että samalla kasvatetaan haitallisia ympäristövaikutuksia.

Kestävyys rajoissa pysymisen ehto on hyvinvoinnin tavoittelun ekotehokkuus eli se, että tarpeita tyydytetään mahdollisimman vähän ympäristöä kuormittaen. Kohtuullinen elintaso tulee siis turvata luonnon kantokyvyn rajoissa.

– Toivon, että esittämälläni kestävästä hyvinvoinnin teoriasta on käytännön vaikutuksia, sanoo Hirvilampi.

– Toivon, että tutkimuksen havainnot suuntaavat yhteiskuntapolitiikkaa kestävästä hyvinvoinnin edistämiseen. Kestävästä hyvinvoinnin tavoittelu ei ole uhka nykyiselle hyvinvoinnille vaan mahdollisuus nykyistä monipuolisempaan tarpeiden tyydyttämiseen ja materiaalijalanjälkien pienentämiseen. Tavoitteena on säilyttää hyvinvoinnin edellytyksiä yhtä lailla meidän lastemme kuin eteläisellä pallonpuoliskolla syntyneiden lasten vanhuuden varalle.

Lisätietoja:

Helsingin yliopisto, Sosiaalitieteiden laitos

YTM **Tuuli Hirvilampi**, puh. 040 726 2254

Sähköposti: etunimi.sukunimi@helsinki.fi

Julkaisu: Hirvilampi T. Kestävästä hyvinvoinnin jäljillä. Ekologisten kysymysten integroiminen hyvinvointitutkimukseen. Helsinki: Kela, Sosiaali- ja terveysturvan tutkimuksia 136, 2015. ISBN 978-951-669-970-0 (nid.), 978-951-669-971-7 (pdf). Hinta: 25 euroa.

Tilaukset: julkaisut@kela.fi

Lue Tuuli Hirvilammin haastattelu Sosiaalivakuutuksesta: [Väitöstutkimus: kestävästä hyvinvoinnin tietä raivaamassa](#)